

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **P. V.**, zastoupený JUDr. Tomášem Sokolem, advokátem, se sídlem Sokolská 60, Praha 2, proti žalovanému: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie Libereckého kraje**, se sídlem Dr. E. Beneše 26, Liberec, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2014, č. j. KRPL-120955-9/ČJ-2013-1800PZ, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 1. 8. 2014, č. j. 58 A 8/2014 - 29,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žádnému z účastníků **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci (dále „krajský soud“), ze dne 1. 8. 2014, č.j. 58 A 8/2014 - 29 (dále jen „napadené usnesení“), jímž krajský soud odmítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2014, č. j. KRPL-120955-9/ČJ-2013-1800PZ (dále jen „napadené rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele proti prvostupňovému rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti o obnovu řízení ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů. O spáchání přestupku bylo rozhodnuto v blokovém řízení orgánem pořádkové policie dne 30. 9. 2013 s udělením blokové pokuty ve výši 200 Kč, přičemž přestupkové jednání spočívalo v tom, že stěžovatel nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, aniž by měl u sebe lékařské potvrzení, že tuto povinnost nemá.

Napadeným usnesením krajský soud odmítl žalobu proti napadenému rozhodnutí z důvodu její opožděnosti. V odůvodnění zejména uvedl, že z kopie doručky napadeného rozhodnutí, kterou si krajský soud od žalované vyžádal, bylo zjištěno, že stěžovatel si napadené rozhodnutí osobně převzal dne 5. 3. 2014. Lhůta k podání žaloby tedy stěžovateli uplynula dne 5. 5. 2014. Jelikož žaloba byla do datové schránky krajského soudu doručena až dne 27. 6. 2014, byla podána až po uplynutí této lhůty. Z uvedených důvodů krajský soud žalobu odmítl jako opožděnou (§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.).

V kasační stížnosti stěžovatel zejména rozporuje, že za dané jednání, spočívající v tom, že řídil motorové vozidlo, aniž by byl připoután bezpečnostním pásem, neměl být pokutován jako za přestupek, neboť disponuje lékařským potvrzením o nemožnosti připoutat se bezpečnostními pásy na sedadle motorového vozidla ze zdravotních důvodů. Kasační stížnost stěžovatele podává s odvoláním na důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). K opožděnosti, resp. k příp. včasnosti, podání žaloby, se stěžovatel v kasační stížnosti výslovně nevyjádřil, nicméně uvedl, že se domnívá, že byl naplněn i důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., a to podle jeho názoru zejména v tom, že pro vydání usnesení podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 72 odst. 1 nebyly naplněny zákonné předpoklady. V čem jmenovitě nezákonnost odmítnutí žaloby pro její opožděnost stěžovatel spatřuje, však již neuvedl.

Žalovaný podal ke kasační stížnosti vyjádření, ve kterém se ztotožnil s napadeným usnesením a navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas a jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Stěžovatel je zastoupen advokátem.

Napadené soudní rozhodnutí Nejvyšší správní soud přezkoumal v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Po přezkoumání kasační stížnosti Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Před samotným posouzením věci považuje Nejvyšší správní soud za nutné předeslat, že v řízení o kasační stížnosti je jeho úkolem posoudit, zda v předchozím řízení byly dány důvody vymezené v § 103 odst. 1 s. ř. s., specifikované stěžovatelem.

Vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta, přichází v úvahu toliko důvod vymezený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy nezákonnost usnesení o odmítnutí návrhu.

Takovou nezákonnost však Nejvyšší správní soud v napadaném rozhodnutí neshledal.

pokračování

Jak vyplývá ze správního spisu, který si Nejvyšší správní soud vyžádal, napadené rozhodnutí bylo doručeno stěžovateli dne 5. 3. 2014, osobně do vlastních rukou, což stěžovatel stvrdil svým podpisem na doručence založené ve spisu.

Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení. K tomu, aby byla žaloba podána včas, bylo tedy třeba žalobu v posuzované věci podat nejpozději dne 5. 5. 2014. Žaloba však byla podána až dne 27. 6. 2014 cestou datové schránky, přičemž její písemné vyhotovení je datováno dnem 25. 6. 2014.

Z uvedených datových údajů je zřejmé, že žaloba byla podána (a ostatně i vyhotovena) opožděně. Nejvyšší správní soud je proto toho názoru, že Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci postupoval správně, pokud žalobu jako opožděnou odmítl, neboť lhůta k jejímu podání byla zmeškána. Nejvyšší správní soud se tak plně ztotožňuje se závěry Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci v této věci.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s, ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, žalovaný, který v řízení úspěch měl, žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil. Rozhodl proto tak, že se žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. listopadu 2014

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu

